

jordbruger-ordningen forventes taget op til fornyet vurdering om senest 5-6 år, hvor bl.a. en vurdering af udmålingsgrundlaget naturligt vil indgå.

*Spørgsmål 4:*

»Hvad er det for principielle grunde, der bevirker, at garantibevillingen skal flyttes fra DLR, hvor den har ligget i mange år, og over i Hypotekbanken?«

*Svar:*

Fra 1967 til 1985 var yngre jordbruger-ordningen en statslånsordning, der først blev administreret af Landbrugsministeriets Departement og fra 1971 af Jordbrugsdirektoratet (nu Strukturdirektoratet). I 1985 blev ordningen ændret til at være en ordning med statsgaranti for et DLR-lån. I den forbindelse blev garantibevillingen henlagt til DLR, som ydede YJ-lånet i form af et DLR-lån, hvortil der automatisk var knyttet en 100 pct. statsgaranti. Samtidig blev det bestemt, at Jordbrugsdirektoratet skulle føre et særligt tilsyn med DLR's behandling af ansøgninger om YJ-lån.

I forbindelse med de senere års kriselove – høsttåblån (1992) og gældssaneringslån (1993) – er man nået frem til, at den principielt mest korrekte administration vil være, at det er Hypotekbanken, der som en statsinstitution på statens vegne bevilger statsgarantien, hvorefter DLR yder YJ-lånet.

Ved den ændrede opgavefordeling sikres, at der bliver identitet mellem den, der yder statsgarantien, og den, der i givet fald skal indfri statsgarantien. Dette vil især være væsentligt i den foreslåede ordning, hvor garantibeløbet kan blive på helt op til 750.000 kr., og hvor støtteelementet i ordningen i højere grad end i den gældende ordning er knyttet til statsgarantien. Samtidig undgås eventuelle habilitetsproblemer for DLR på grund af rollen som både långiver og garantigiver.

Det forventes, at sagsbehandlingstiden ved den ændrede administration vil kunne holdes uændret.

Strukturdirektoratet skal som hidtil indbetale ydelsestilskuddet til DLR og forestå anmodning om EU-refusion. De særlige tilsynsopgaver bortfalder i og med, at ansøgningerne om YJ-lån skal behandles af en statsinstitution.

Herved undgås en form for »dobbeltadministration«.

Det er endvidere hensigten, at DLR fortsat skal stå for den efterfølgende låneadministration og herunder kunne tillade tilbagerykning og relaxation m.v.

Om DLR's administration af YJ-ordningen kan jeg i øvrigt oplyse, at den har været fulgt af Strukturdirektoratet, og at administrationen ikke har givet anledning til kritik.

*Spørgsmål 8:*

»Vil ministeren tilstræbe en tidligere ikrafttrædelse end 1. januar 1996, f.eks. 1. juli 1995?«

*Svar:*

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at loven forventes at træde i kraft den 1. januar 1996. Dette tidspunkt er bl.a. valgt for at give de yngre jordbrugere, der ønsker at etablere sig efter den gældende ordning, rimelig tid til at erhverve en jordbrugsbedrift. Det er jo således, at en ganske lille gruppe, f.eks. ægtefæller – hvor begge opfylder lovens betingelser og etablerer sig på en mindre bedrift – kan opnå et fælleslån, der beløbsmæssigt er større end de to enkeltlån, de kan opnå efter den foreslåede lov. Der kan endvidere være yngre jordbrugere, der ikke har behov for så stort et lån, som med fordel kan etablere sig under den gældende ordning, idet ydelsestilskuddet i disse tilfælde vil være relativt større end i den foreslåede ordning. Dette skyldes, at støtten i den foreslåede ordning i højere grad er knyttet til statsgaranti for et større lån.

Yngre jordbrugere, der etablerer sig med jordbrug som hovederhverv ultimo marts 1995, kan i øvrigt selv vælge, om de vil med i den gældende eller den foreslåede ordning. Hvis de vil med i den gældende ordning, kan de ansøge nu og få lånet udbetalt. Hvis de derimod vil med i den nye ordning, må de vente til efter 1. januar 1996 med at ansøge og kan så først få lånet udbetalt i 1996.

Som jeg sagde under 1. behandling af lovforslaget, er jeg imidlertid, hvis det ønskes, indstillet på at fremme ikrafttrædelsen af loven mest muligt. Ikrafttrædelse den 1. juli 1995 er dog næppe realistisk.